

BERTÓK LÁSZLÓ

Fehér pontok az agyban

(Firkák a szalmaszálla)

A nap

*Besüt a nap a kórházablakon.
Elgurult a gyógyszerem, ott hagyom.*

Az öröm

*Zöldhályog, ödéma, műkönyv, dioptriák...
S az öröm, hogy rajtuk keresztül, de kilát.*

A kerítés

*Nagyobb részén onnan, nehezen még innen,
lyukas kerítésen hintázik a Minden.*

A szerep

*Folyton betöltene valami szerepet,
s fogalma sincs, ki az, ki közben oda lett.*

Vakon hinni

*Gyanakszik, pedig csak nem tud valamit,
s vakon kéne hinni a másokban, amíg...*

Igen, igen

*Fehér pontok az agyban, régi sztrókok nyoma.
Igen, igen, itt járt... De ki ment el? Hova?*

Nem találja

*Szívet szorító, hogy mennyire keresi,
s hogy nem találja a kapcsolatot, ami...*

Védekezik

*A gyenge fél, szorong, védekezik, támad,
Az erős mosolyog, s rád dönti a házat.*

Hiába

*Se idő, se szerep, csak a gyógyszer marad,
amit ugyanúgy, de hiába süt a nap.*